

Sygn. akt II Ka 600/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2021 r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art. 217 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 24 lipca 2020 r. sygn. akt II K 144/19

I. wyrok zmienia w ten sposób, że opis czynu uzupełnia o stwierdzenie, że R. K. kopnął B. C. w pośladek;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 600/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 24 lipca 2020 r.,

sygn. II K 144/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	Obraza przepisu prawa materialnego w postaci art. 46 § 1 kk, poprzez zaniechanie orzeczenia, pomimo złożonego wniosku, o obowiązku zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej za doznaną krzywdę;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wraz z odstępniem od wymierzenia oskarżonemu kary, odstąpiono od wymierzenia mu środka karnego, którego dotyczył ów zarzut. Wyjaśnienie, dlaczego oskarżony zasługiwał na zastosowanie wobec niego art. 217 § 2 kk – zob. zarzut 2.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenie	# zasadny # częściowo zasadny	

<p>mu za ten czyn stosowanej kary, zasądzenie na rzecz pokrzywdzonej od oskarżonego tytułem zadośćuczynienia kwoty 5000 zł oraz obciążenie oskarżonego poniesionymi przez oskarżycielkę prywatną kosztami postępowania, ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, II Wydziałowi Karnemu w Łukowie.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk, art. 410 kpk, poprzez:</p> <p>a. nienależyte rozważenie dowodu z zeznań B. C., niewłaściwą ich ocenę, a w rezultacie błędne przyjęcie, że w swoich zeznaniach relacjonowała, że została kopnięta trzy razy, w sytuacji gdy odnosząc się do liczby kopnięć pokrzywdzona konsekwentnie wskazuje na dwa kopnięcia;</p> <p>b. nieuprawnioną ocenę zeznań B. C. w związku z toczącym się postępowaniem o czyn z art. 233 § 1 kk, w sytuacji gdy sprawa za ten czyn nie została prawomocnie zakończona, a pokrzywdzona nie powinna w związku z tym ponosić negatywnych konsekwencji;</p> <p>c. niewłaściwą ocenę zeznań B. C. i D. W. poprzez obdarzenie wiarą</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w całości zeznań tej ostatniej, a więc również w zakresie niestosowania jakiegokolwiek przemocy przez oskarżonego względem pokrzywdzonej, przy jednoczesnym ustaleniu, że B. C. była popychana przez oskarżonego i niewyjaśnienie tej sprzeczności;

d. **niewłaściwą ocenę zeznań P. K.**, która podaje, że po zdarzeniu M. K. informowała ją o kopnięciu B. C. przez oskarżonego, a ponadto, że B. C. jeszcze tego samego dnia relacjonując jej przebieg zdarzenia narzekała na ból oraz mówiła, że przewróciła się, nieustosunkowanie się do tych twierdzeń pomimo obdarzenia zeznań P. K. walorem wiarygodności w całości, w sytuacji gdy stoją one w sprzeczności z poczynionymi przez Sąd ustaleniami;

e. **niewłaściwą ocenę zeznań P. K.** poprzez przyjęcie, że słowa świadka „mama opowiedziała (...), że tata kopnął babcię około uda z tyłu koło pośladka, babcia nie za bardzo mówiła coś jeszcze, opowiadała, że się przewróciła” przemawiają za tym, że pokrzywdzona nie była kopana przez oskarżonego, w sytuacji gdy wypowiedź świadka odnosi się do wspólnej relacji ze zdarzenia przedstawianego jej przez M. K. i B. C., zaś relacja pokrzywdzonej stanowiła uzupełnienie relacji świadka M. K., na co wskazuje użycie partykuły „jeszcze”;

f. **niewłaściwą ocenę zeznań P. K., D. W. i wyjaśnień R. K.**, a w rezultacie niedostrzeżenie lub pominięcie sprzeczności pomiędzy nimi co do przebiegu zdarzenia oraz sprzeczności wewnętrznych w zeznaniach D. W.;

	<p>g. nienależytą ocenę dowodu w postaci opinii sądowo-lekarskiej z dnia 18 lipca 2018 r. oraz zaświadczenia lekarskiego z dnia 24 kwietnia 2017 r. (k. 6-7), w których mowa jest o powstaniu obrażeń u pokrzywdzonej w następstwie zdarzenia zaistniałego w dniu 23 kwietnia 2018 r. poprzez zaniechanie jakiegokolwiek oceny faktu powstania obrażeń u pokrzywdzonej w związku z zachowaniem oskarżonego przy jednoczesnym przyjęciu tych dokumentów za dowody będące podstawą ustalenia faktów;</p> <p>h. niewłaściwą ocenę dowodu z zeznań M. S. i A. O. oraz odpisów notatników służbowych tych świadków, poprzez uznanie, że dowody te przemawiają za tym, iż nie doszło do kopania pokrzywdzonej przez oskarżonego, w sytuacji gdy z dowodów tych wynika co najwyżej, że uczestnicy zajścia nie opisali jego przebiegu ze szczegółami lub też ich relacja ze zdarzenia nie została w sposób wystarczająco szczegółowy opisana;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Skarżący nie zarzucił Sądowi Rejonowemu niekompletności postępowania dowodowego, tym samym uznać należy, że nie kwestionuje prawidłowości w zebraniu materiału dowodowego. Wszystkie podpunkty tego zarzutu dotyczyły niewłaściwej oceny wskazanych kolejno dowodów. Wobec wniosku apelacyjnego „o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za</p>		

winnego popełnienia zarzucanego mu czynu (...)” zwrócić należało uwagę, iż w zaskarżonym wyroku stwierdzono sprawstwo oskarżonego w zakresie czynu z art. 217 § 1 kk, o który oskarżono R. K.. Zarzuty dotyczące obrazy art. 7 kpk i art. 410 kpk doprowadzić mogły jedynie do uzupełnienia opisu czynu przypisanego oskarżonemu i w efekcie o ile Sąd Odwoławczy uznał by to za zasadne – do wymierzenia oskarżonemu za ów czyn kary przewidzianej w art. 217 § 1 kk. Sąd Okręgowy uzupełnił opis czynu przypisanego oskarżonemu zgodnie z kierunkiem i uwagami skarżącego wskazanymi w tym zarzucie, aczkolwiek tylko w takim zakresie, w jakim było to możliwe zgodnie z granicami aktu oskarżenia – tj. w granicach czynu zarzucanego, który dotyczył jednokrotnego kopnięcia w pośladek B. C..

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy naruszył art. 7 kpk oceniając a priori jako niewiarygodne zeznania pokrzywdzonej, z uwagi na to, że była ona zainteresowana wynikiem niniejszego procesu. Zasada swobodnej oceny dowodów nie warunkuje również możliwości wyeliminowania zeznań z uwagi na indywidualne właściwości świadka, np. fakt jego uprzedniej karalności, tymczasem w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy powołał się na toczące się przeciwko pokrzywdzonej i jej córce M. K. postępowanie o czyn z art. 233 § 1 kk i to mimo braku jego prawomocnego zakończenia. W przedmiotowej sprawie relację pokrzywdzonej i jej córki w części dotyczącej kopnięć uzupełniały: dokumentacja fotograficzna oraz dokumentacja medyczna dotycząca obrażeń B. C.. W ocenie Sądu Okręgowego,

zgromadzone dowody ocenione w sposób zgodny z normami art. 7 kpk i art. 410 kpk dawały podstawę do tego, aby ustalić, iż oskarżony kopnął pokrzywdzoną. W przekonaniu Sądu Odwoławczego, deklaracja Sądu I instancji o podejściu do zeznań pokrzywdzonej z dużą dozą ostrożności i krytycyzmu (k. 250v), nie powinna być ograniczona wyłącznie do tego źródła dowodowego i dokumentacji medycznej oraz fotografii (k. 251v), lecz powinna dotyczyć wszystkich przeprowadzonych w tej sprawie dowodów o charakterze osobowym. Koncentrowanie całego wysiłku Sądu na uzasadnieniu jednej hipotezy, pomijając wszystkie inne realnie możliwe interpretacje zdarzenia, stwarza możliwość zaistnienia poważnego błędu. W przedmiotowej sprawie, obie strony sporu chciały przedstawić siebie w korzystnym świetle, a nawet pewne okoliczności obciążające którąkolwiek ze stron przed Sądem (obojętnie czy stanowiły przedmiot zarzutu z a/o) przemilczeć. Wyjątkiem w tym względzie były relacje P. K., w których wynikała szczególna koncentracja i dbałość, by przedstawić wszystkie okoliczności najwierniej, jak to możliwe. Małoletnia nie przytoczyła konkretnych słów z rozmowy między jej babką i matką a ojcem, które padły w jej obecności, ale odnotowała dokuczliwy ton pokrzywdzonej skierowany do oskarżonego w jego domu w obecności córki, partnerki i jej syna. Okoliczność ta stała się przyczyną opuszczenia przez małoletnią wówczas córkę oskarżonego domu – nie chciała uczestniczyć we wzajemnych wypominkach, przepychankach i kłótniach. Wskazała jednak, iż jej ojciec nie chciał rozmawiać z babką, zaś

M. K. przyznała, że pokrzywdzona nie reagowała na stanowcze polecenia oskarżonego dotyczące opuszczenia jego domu oskarżonego (k. 215). Jak już wskazano, relację pokrzywdzonej odnośnie mechanizmu powstania obrażeń jej ciała potwierdzała opinia sądowo-lekarska i dokumentacja medyczna. Sąd Rejonowy dysponował również fotografią z k. 8. W tym kontekście, argumentacja skarżącego wyrażona w apelacji była trafna. Pamiętać należało, iż czyn przypisany oskarżonemu był jednak odpowiedzią na niedopowiednie zachowanie pokrzywdzonej, polegające na uderzeniu oskarżonego i braku spełnienia przez kategorycznego polecenia opuszczenia jego domu w wyniku awantury i dokuczliwej rozmowy, jaka nawiązała się między nimi. W ocenie Sądu Okręgowego, nasilenie prowokacji, jej zróżnicowany charakter - słowny i cielesny, przemawiają za tym, by przyjąć, że stopień zawinienia oskarżonego w odniesieniu do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonej był tyle niewielki, że można było odstąpić od wymierzenia kary. W konsekwencji, przyjąć należało, iż Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że nie jest absolutnie konieczne orzeczenie kary wobec oskarżonego, a odstąpienie od jej wymierzenia będzie wystarczające dla osiągnięcia celów, o których mowa w art. 53 kk. Zdarzenie, którego dotyczył prywatny akt oskarżenia wniesiony w tej sprawie niewątpliwie było naganne i przybrało postać występku, określonego w KK, jednakże w życiu wymienionego miało charakter incydentalny. Tym samym uzasadnione jest przypuszczenie, iż pomimo takiego rozstrzygnięcia podsądny ten będzie przestrzegał

<p>porządku prawnego, zaś sam fakt prowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego wpłynie pozytywnie na jego przyszłe podejście do obowiązujących przepisów prawa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu za ten czyn stosowanej kary, zasądzenie na rzecz pokrzywdzonej od oskarżonego tytułem zadośćuczynienia kwoty 5000 zł oraz obciążenie oskarżonego poniesionymi przez oskarżycielkę prywatną kosztami postępowania, ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, II Wydziałowi Karnemu w Łukowie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Odwoławczy dokonał zmiany opisu czynu w postulowanym przez skarżącego kierunku. Zob. rubryka 5.2</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, poprzez niepoczynienie jakichkolwiek ustaleń w zakresie tego, czy B. C. przewracała się wskutek popychania jej przez oskarżonego oraz czy obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>powstały wskutek zachowania oskarżonego przy jednoczesnym braku wskazania, że fakt przewracania się przez pokrzywdzoną, bądź powstania u niej obrażeń w związku z zachowaniem oskarżonego został uznany za nieudowodniony.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten stanowił konsekwencję stwierdzonej przez Sąd Okręgowy obrazy przepisów art. 7 kpk i art. 410 kpk (zarzut z pkt 2), odnośnie kopnięcia pokrzywdzonej przez oskarżonego. Upadek pokrzywdzonej nie został zawarty w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu w prywatnym akcie oskarżenia, dlatego też Sąd Okręgowy respektując zasadę skargowości, nie uzupełnił o ten element stanu faktycznego opisu czynu finalnie przypisanego oskarżonemu R. K..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu za ten czyn stosowanej kary, zasądzenie na rzecz pokrzywdzonej od oskarżonego tytułem zadośćuczynienia kwoty 5000 zł oraz obciążenie oskarżonego poniesionymi przez oskarżycielkę prywatną kosztami postępowania, ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

rozpoznania Sądowni Rejonowemu, II Wydziałowi Karnemu w Łukowie.		
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd Odwoławczy dokonał zmiany opisu czynu w postulowanym przez skarżącego kierunku. Zob. rubryka 5.2		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
rozstrzygnięcie o sprawstwie oskarżonego w zakresie czynu z art. 217 § 1 kk, jak również rozstrzygnięcie o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie art. 217 § 2 kk	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej w tym względzie apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
opis czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku uzupełniono o stwierdzenie, że R. K. kopnął B. C. w pośladek	
Zwięźle o powodach zmiany	
Podsądnego nie można skazać za coś za co nie był on oskarżony w prywatnym akcie oskarżenia. Dlatego też, brak było możliwości przypisania oskarżonemu kilku kopnięć, a nie jednego kopnięcia pokrzywdzonej.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty.

7. PODPIS